

Resolució 11/2020, de 10 de gener

Número d'expedient de la Reclamació: 703/2019

Administració reclamada: Consorci d'Educació de Barcelona

Informació reclamada: Nacionalitats i idiomes d'una escola.

Sentit de la Resolució: Estimació parcial

Resum: L'Administració és obligada legalment a facilitar la informació pública que es troba en el seu poder (articles 2.b i 18 LTAIPBG), i si el CEB no té dades sobre la llengua materna del seu alumnat, aquesta és precisament la resposta pertinent a la sol·licitud que demana aquestes dades; per tant, la Reclamació ha de ser desestimada en relació amb aquesta part de la sol·licitud, perquè el CEB ja ha facilitat amb la seva resolució a la persona reclamant la informació existent sobre la llengua materna de l'alumnat de l'escola Joan Miró. Una instrucció del Departament d'Educació no té el rang normatiu necessari per establir límits al dret d'accés a la informació pública; segons l'article 20.1 LTAIPBG, el dret d'accés a la informació pública només pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis, i no per meres instruccions o altres normes de rang reglamentari; per tant, el contingut de la Instrucció referida a l'antecedent 7 pot ser pertinent si és adequat a l'ordenament jurídic, però per sí mateix no vincula aquesta Resolució. Qui demana la informació forma part de la mateixa comunitat del centre afectat: l'Associació de mares i pares d'alumnes de l'escola Joan Miró; per a aquesta entitat, l'eventual diversitat de nacionalitats existent entre l'alumnat de l'escola no deu ser, en termes generals, un factor desconegut, ni és versemblant que pretengui usar aquesta informació, que amb la sol·licitud vol obtenir en termes més precisos, per perjudicar l'alumnat, que deu incloure els seus fills o filles, ni per classificar centres per raó de la nacionalitat del seu alumnat, perquè només la demana en relació amb un únic centre.

Paraules clau: Consorcis. Educació. Alumnes. Llengua. Nacionalitat. Reclamació contra estimació parcial. Límits. Drets dels menors. Dades personals. Segregació escolar.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 14 de novembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 703/2019, presentada contra el Consorci d'Educació de Barcelona (CEB), en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 25 de setembre de 2019 la persona reclamant demana al CEB la informació següent: *vull saber, respecte de l'escola Joan Miró de Barcelona, el nombre d'alumnes que hi ha, les seves nacionalitats i idiomes materns.*
3. El 7 de novembre de 2019 el CEB resol estimar parcialment la sol·licitud i facilita a la persona reclamant el nombre d'alumnes per nivell educatiu. En canvi, considera que no pot facilitar dades d'alumnes estrangers segons la seva nacionalitat perquè poden afectar la segregació escolar, d'acord

amb la política de transparència del Departament d'Educació, en perjudici dels drets dels menors d'edat (article 21.1.h LTAIPBG), en la mesura que podria dur a perjudicar la matriculació en centres de contextos socials difícils. Invoca també diversos preceptes de la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació (LEC). Pel que fa a l'idioma matern de l'alumnat, la resolució del CEB indica que és una informació de la que no en disposa.

4. La Reclamació presentada el 14 de novembre de 2019 argumenta que l'AMPA vol la informació que no ha estat facilitada per poder treballar en un projecte cultural que faciliti informació pràctica sobre el barri, intercanvi gastronòmic, etc.
5. El 19 de novembre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al CEB i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 22 de novembre de 2019 la GAIP demana informe sobre la Reclamació al Síndic de Greuges i a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades Personals (APDCAT) i notifica a les parts l'ampliació del termini per resoldre que comporta aquest fet. En el moment d'aprovar aquesta Resolució el Síndic de Greuges encara no ha donat resposta a aquesta sol·licitud.
7. El 4 de desembre de 2019 la GAIP rep l'informe del CEB, que indica el següent: *Per tal de donar compliment a les obligacions que estableix la Llei 19/2014, la Secretaria General del Departament d'Educació va aprovar el passat mes de febrer la Instrucció 2/2019, de 25 de febrer, per a la tramitació de les sol·licituds de dret d'accés a la informació pública i al compliment de les obligacions de publicitat activa, obertura de dades públiques, bon govern i participació ciutadana, que es regulen a la Llei 19/2014, de 29 del desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Aquesta Instrucció fixa les pautes per a l'atenció de les sol·licituds d'accés a la informació pública per part de tots els òrgans del Departament d'Educació i, per extensió, dels seus Serveis Territorials, entre els quals s'inclou el Consorci d'Educació de Barcelona. Així mateix, i per a fixar el criteri d'aplicació de l'esmentada Instrucció, el Departament d'Educació va publicar la Política de Transparència del Departament d'Educació ... (que) estableix la informació pública del sistema educatiu no subjecta als criteris de transparència, indicant de forma expressa aquelles dades que no es faciliten (apartat 3.1), entre d'altres motius, per estar directament relacionades amb la segregació escolar. I dins aquest apartat s'inclou de forma explícita la prohibició de facilitar "Dades sobre alumnes estrangers segons la nacionalitat". Aquest és l'argument en què ens vam basar per emetre la resolució a la sol·licitud d'accés a la informació pública de ... (la persona reclamant) , i en el que ens continuem basant en el marc de la seva reclamació. A part d'això, volem afegir que ... l'AMPA és una figura jurídica independent del centre educatiu Tenint present que la voluntat manifesta de la persona sol·licitant era el lliurament d'aquesta informació a l'AMPA de l'escola, amb l'objectiu que l'AMPA iniciés una sèrie d'actuacions de forma proactiva a partir d'aquesta informació, i donat que l'AMPA disposa de*

mitjans suficients per a proveir-se d'aquesta informació contactant directament amb les famílies que en són membres, entenem que no causen cap perjudici a la persona sol·licitant amb el no lliurament de l'esmentada informació sobre les nacionalitats dels alumnes. Pel que fa a l'idioma matern, reiterem el que vam indicar en la resolució a la sol·licitud d'accés, en el sentit de que es tracta d'una dada de la qual no es disposa en els sistemes d'informació del Consorci d'Educació de Barcelona.

8. El 4 de desembre de 2019 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que conclou: *La normativa de protecció de dades personals no impediria l'accés de la reclamant a una relació d'alumnes amb les diferents nacionalitats que conviuen a l'escola amb el nombre d'alumnes de cadascuna, d'elles, tret d'aquells supòsits en que en base a una anàlisi del risc i de manera motivada existeixi risc d'identificació dels titulars de les dades, en els quals només es pot lliurar la informació de manera que no sigui possible la identificació.* Aquesta conclusió es fonamenta, entre altres, en les següents consideracions:

“En un entorn de 427 alumnes, facilitar una relació amb les diferents nacionalitats que conviuen a l'escola amb el nombre d'alumnes de cadascuna d'elles -informació que sembla reclamar la interessada-, en principi no hauria d'afectar dades personals. (...) Advertir en aquest sentit que no es pot descartar que pugui donar-se algun cas en que depenent del nombre d'alumnes d'una nacionalitat concreta, pugui haver risc de reidentificació, encara que sigui una possibilitat remota. Aquest és un aspecte que el responsable del tractament, coneixedor de l'entorn escolar, ha de valorar. (...) En aquests supòsits en que existeixi un risc de reidentificació, la informació ja no es podria considerar anonimitzada en els termes previstos en l'RGPD. Es tractaria d'informació personal del/ls menor/s afectats l'accés a la qual requeriria fer un ponderació prèvia entre els drets i interessos en joc, d'acord amb els criteris previstos a l'article 24.2 de l'LTC. Aquest precepte assenyala com a elements a tenir en compte, el fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat (circumstància prevista a la lletra c), així com la finalitat concreta que es pretén amb l'accés (lletra b). Els titulars de les dades són menors i com a tals, per aplicació del principi jurídic de l'interès superior del menor, són mereixedors d'una especial protecció. Així ho reconeix l'article 21.3 de l'LTC, en disposar que té la condició de protegida, en tots els casos, la informació relativa als menors d'edat el coneixement o la divulgació de la qual pot condicionar el lliure desenvolupament de llur personalitat en el futur. L'accés a la informació pot ésser denegada en aquest supòsit, llevat que se'n pugui garantir el caràcter anònim. (...) Atesa la finalitat que en aquest cas persegueix la reclamant, i acollint els arguments exposats pel Consorci, es considera prevalent el dret a la privacitat dels menors afectats. És per això que als efectes de la normativa de protecció de dades caldria evitar que l'accés a la informació reclamada posi en risc la reidentificació de qualsevol dels/les menors afectats/ades. Per evitar això, es podria, per exemple, facilitar només una llista de les diferents nacionalitats presents a l'escola o, si és necessari incloure el nombre d'alumnes de les nacionalitats més significatives ometent el nombre d'aquelles que tinguin un nombre reduït de membres. En la resta de supòsits la normativa de protecció de dades personals no impediria l'accés per part de la reclamant a la informació sol·licitada en la mesura que no es faciliten dades personals ni informació que indirectament permeti la identificació dels titulars de les dades. No

s'escapa a aquesta Autoritat, però, que facilitar informació sobre el nombre d'alumnes de les diverses nacionalitats que conviuen en una mateixa escola comporta proporcionar informació que pot conduir a elaborar un perfil del centre en funció de la nacionalitat dels seus alumnes i que, en conseqüència, i depenent del nombre d'alumnes que tingui d'una o altra nacionalitat, podria tenir un efecte estigmatitzador del centre, però en qualsevol cas aquesta qüestió escaparia de l'àmbit de la protecció de dades de caràcter personal.”

9. El 10 de desembre de 2019 la GAIP tramet l'informe de l'APDCAT a les parts.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *“el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no*

disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

La sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació demana tres informacions diferents: el nombre d'alumnes que hi ha a l'escola, les nacionalitats de l'alumnat i els idiomes materns de l'alumnat.

El nombre d'alumnes de l'escola és una dada que el CEB ja va facilitar a la persona reclamant (antecedent 3) i que, per tant, no forma part de la Reclamació.

Els idiomes materns de l'alumnat és una informació que el CEB ha manifestat clarament que no en disposa (antecedents 3 i 8) en les seves bases de dades. Tot i que la persona reclamant pot considerar insatisfactòria aquesta resposta (i probablement per això inclou expressament la informació sobre la llengua materna a l'objecte de la Reclamació), ha d'entendre que l'Administració és obligada legalment a facilitar la informació pública que es troba en el seu poder (articles 2.b i 18 LTAIPBG), i si el CEB no té dades sobre la llengua materna del seu alumnat, aquesta és precisament la resposta pertinent a la sol·licitud que demana aquestes dades. Per tant, la Reclamació ha de ser desestimada en relació amb aquesta part de la sol·licitud, perquè el CEB ja ha facilitat amb la seva resolució a la persona reclamant la informació existent en el seu poder sobre la llengua materna de l'alumnat de l'escola Joan Miró.

Un cop fetes les anteriors consideracions, cal valorar únicament si la persona reclamant té dret a la informació sol·licitada sobre les nacionalitats de l'alumnat de l'escola Joan Miró.

Una primera qüestió que cal precisar és la del grau de concreció amb què es demana aquesta informació; vista la finalitat de l'accés posada de manifest per la persona reclamant (antecedent 4) i els termes en els què es formula la sol·licitud, semblaria suficient per atendre-la facilitar-li únicament informació sobre quines són les nacionalitats que hi ha en l'alumnat de l'escola, sense necessitat de precisar el nombre d'alumnes de cada nacionalitat. D'aquesta manera no hi hauria risc de divulgar, ni directament, ni indirecta, dades personals de cap alumne.

La resolució i l'informe del CEB (antecedents 3 i 7) desestimen l'accés a aquesta informació perquè consideren que la classificació dels centres per la composició social del seu alumnat comportaria un perjudici greu pels drets dels menors d'edat, ja que pot perjudicar la matriculació en els centres i la promoció social dels alumnes en els contextos socials difícils, un dels indicadors del qual seria l'existència d'una diversitat elevada de nacionalitats. El CEB informa, en aquest sentit, de l'existència d'una Instrucció del Departament d'Educació que estableix que no s'han de facilitar dades sobre alumnes estrangers segons nacionalitat perquè estan directament relacionades amb la segregació escolar.

A la vista de les consideracions formulades pel CEB són pertinents les consideracions següents:

En primer lloc, una instrucció del Departament d'Educació no té el rang normatiu necessari per establir límits al dret d'accés a la informació pública. Segons l'article 20.1 LTAIPBG, el dret d'accés a la informació pública només pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis, i no per meres instruccions o altres normes de rang reglamentari. Per tant, el contingut de la Instrucció referida a l'antecedent 7 pot ser pertinent si és adequat a l'ordenament jurídic, però per sí mateix no vincula aquesta Resolució.

En segon lloc, no concorre en aquest cas la finalitat que, almenys parcialment, motivaria la resolució denegatòria del CEB, això és: la classificació de centres educatius per la seva composició social. Per fer una classificació cal informació de diversos centres; si només es demana informació d'un centre, aquesta dada difícilment serveix als efectes de fer-ne una classificació i està clar que no és aquesta la finalitat perseguida, sinó el de promoure activitats culturals en l'entorn de l'únic centre del qual es demana la nacionalitat de l'alumnat.

En tercer lloc, cal tenir en compte el precedent, entre altres, de la Resolució de la GAIP 291/2018, de 19 d'octubre, que declara el dret de la persona reclamant a accedir a la informació sobre "el nombre d'alumnes estrangers a Catalunya, agrupats per centre i etapa que van realitzar en cada centre durant el curs 2016-2017 i el percentatge d'alumnes estrangers sobre el total de l'alumnat de tots i cada un dels centres escolars de Catalunya". Tot i que aquest precedent, que fonamenta la resolució citada en la consideració que la legislació vigent no conté límits que impedeixin l'accés a la informació esmentada, es pronuncia sobre un objecte parcialment diferent (no concreta les nacionalitats que hi ha, sinó només el nombre d'alumnes estrangers), és substancialment comparable al cas que ens ocupa.

Finalment, també cal tenir especialment en compte el context i la finalitat de la sol·licitud. Qui demana la informació forma part de la mateixa comunitat del centre afectat: l'Associació de mares i pares d'alumnes de l'escola Joan Miró; per a aquesta entitat, l'eventual diversitat de nacionalitats existent entre l'alumnat de l'escola no deu ser, en termes generals, un factor desconegut, ni és versemblant que pretengui utilitzar aquesta informació, que amb la sol·licitud vol obtenir en termes més precisos, per perjudicar l'alumnat, que deu incloure els seus fills o filles, ni per classificar centres per raó de la nacionalitat del seu alumnat, perquè només la demana en relació amb un únic centre. Per una altra banda, la remissió feta per l'informe del CEB a la possibilitat que la persona reclamant pugui obtenir la informació sol·licitada per la via de demanar-

la a les famílies de l'alumnat, mitjançant els canals de relació de l'AMPA, si bé pot ser viable, segurament comportaria un esforç de gestió molt superior al que li pot suposar al CEB extreure aquesta informació de les seves bases de dades.

A la vista de les anteriors consideracions, és procedent concloure que la persona reclamant té dret a que el CEB li faciliti informació sobre la relació de les nacionalitats existents entre l'alumnat de l'escola Joan Miró.

3. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 10 de gener de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 703/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a accedir a la informació sobre la relació de nacionalitats existent entre l'alumnat de l'escola Joan Miró.
2. Desestimar la part de la Reclamació 703/2019 que demana informació sobre la llengua materna de l'alumnat de l'escola Joan Miró, perquè la resolució del CEB indicada a l'antecedent 3 ja li va proporcionar aquesta informació que es troba en el seu poder.
3. Requerir al CEB que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies.
4. Requerir al CEB a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 703/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.